Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25974
Copyright: Admont, Benediktinerstift

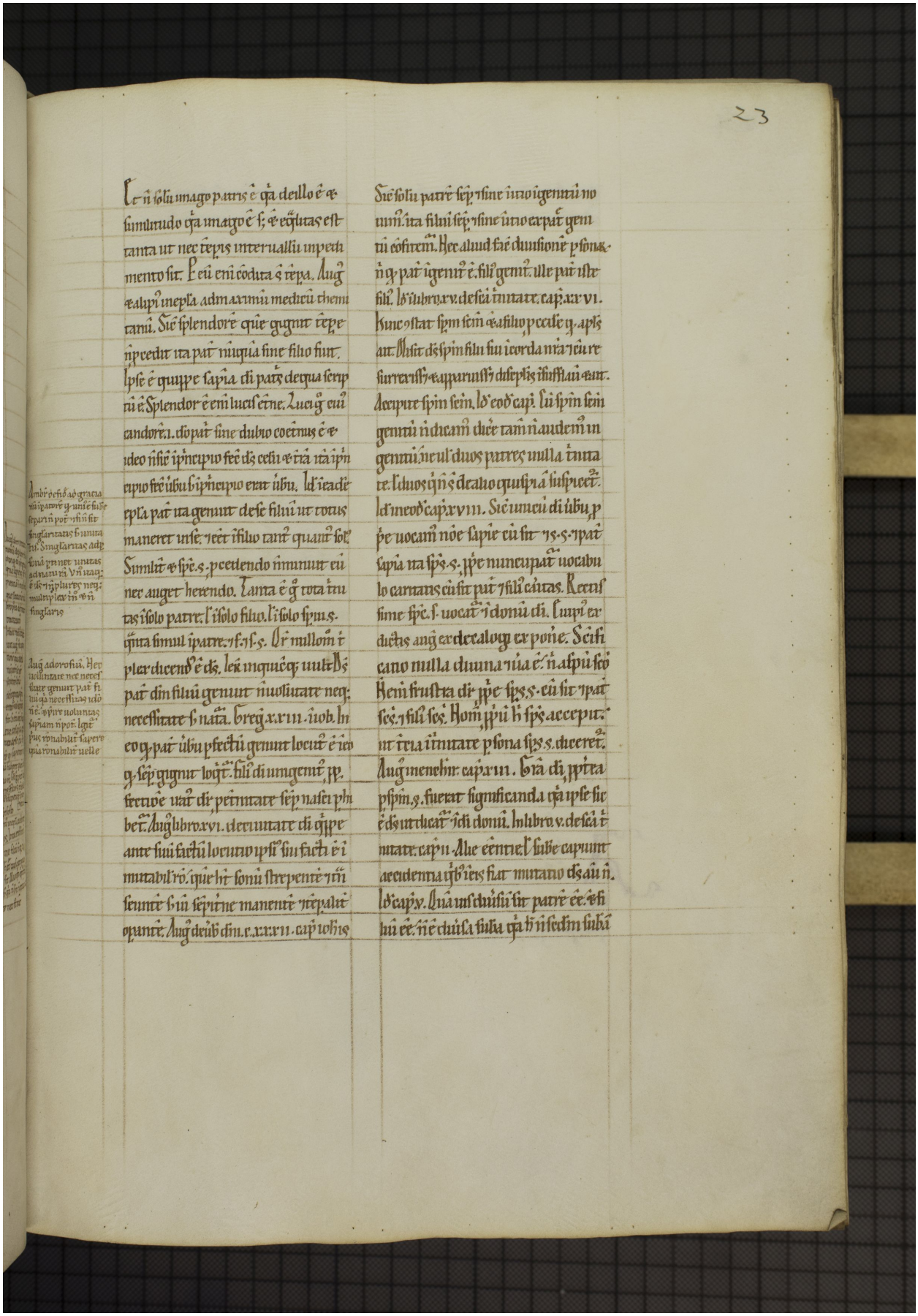

23

Cr ñ solu imago patris ē qā deillo ē ē
simulitudo qā imago ē s; ē eqlitas est
tanta ut nec tēpis interuallu inpedi
mento sit. E eū enī cōdita ē tēpa. Aug
ē alpū inepia admaximū medicū them
tanū. Sic splendor ē quē gignit tēpe
ñ precedit ita pat ñuquā sine filio fuit.
Ipse ē quippe sapia di pat de qua serp
tū ē. Splendor ē enī lucis ē ne. Luc g eū
candor ē. i. dō pat sine dubio coeternus ē ē
ideo ñ filio ip̄ncipio fec dis celū ē tra ita ip̄n
cipio fec ūbu s ip̄ncipio erat ūbu. Id ieadē
epla pat ita genuit de se filū ut totus
maneret unse. nec ī filio tanū quanū sol.
Simlit ē spē. s. pcellendo ñmunuit eū
nec auget herendo. Tanta ē g tota ūtu
tas ī solo patre. l ī solo filio. l ī solo sp̄m s.
q̄ita simul ī patre. ⁊ f. ⁊ s. Or nullom ī
pler dicendō ē dis. Iei inquēq; unit Dis
pat dīn filū genuit ñ uolūtate neq;
necessitate s nata. Greg. xxiii. ūob. hi
eo q pat ūbu pfectū genuit locut ē ieo
q sēp gignit logt. filū di unigenū. pp.
frequē uat dī pēmutate sēp natū ph
bet. Aug libro. xvi. de ciuitate di q̄ppe
ante suū factū locutus ipli sū factū ē i
mutabl ro. q̄ue hī sonū strepentē ⁊ñ
seuntē s ū sēp ne manentē ⁊ ñ pallē
opantē. Aug de ūb dīn. c. xxxiii. cap̄ iohis

Sic solu patre sēp ⁊ sine ūtio ī genuit ū no
unū. ita filū sēp ⁊ sine ūtio ex pat gem
tū cōfitem. Hec aliud fē dumsionē p sōna
ñ q pat ī genuit ē. filū genuit. ille pat ūstr
filū. Id ī libro. xv. de ciū ī uitate. cap̄. xxvi.
Hunc ostat sp̄m sēm ē a filio pcedē q. apls
ait. Qui dis sp̄in filū suū ī cordā nrā ⁊ ēū re
surrexisse ē apparuisse discipls ī ipsū flauī ē ait.
Accipite sp̄in sēm. Id eod cap̄. Sū sp̄in sēm
genitū ñ dicam dicē tam ñ audem in
genitū ñ ne ul duos patres nulla ūtuta
te. l duos q ñ s dcauo qusq; ā suspicēt.
Id in eod cap̄. xviii. Sic ūmcū di ūbu p
pe uocam nōe sapie cū sit ⁊ s. ⁊ pat
sapia ita sp̄s. s. pp̄e nuncupat uocabu
lo carnalis cū sit pat ⁊ filū eāntas. Recus
sime sp̄e. s. uocat ī donū di. Cum p ex
dictis ang ex decalogi expone. Scifi
cano nulla diuina ūia ē. ñ alpū seō
Hem frustra dī pp̄e sp̄s. s. cū sit pat
seē ⁊ filū seē. Hom. pp̄ū ī sp̄ accepit.
ut tria ī ūitate p sōna sp̄s. s. discerēt.
Aug in enchir. cap. xiii. Gra dī, pp̄ta
p sp̄m. s. fuerat significanda q̄a ipse sic
ē dis ut dicat ī scī dōnū. In libro. v. de ciū ī
uitate. cap̄ ii. Alie ē entie. l subie capunt
accidentia q̄b ieis fiat mutatio dis aū ñ.
Id cap̄. v. Qua ūs dūsū sit patre ē. ē fi
lū ē. ñ ē dūsa filia q̄a ī ñ sedīn subā

Ambō de filio ad gracia
ñ ipaūre q unse fuisse
separū ñ potest ⁊ ñ sit
singularitas s unita
tis. Singularitas adp
ūnā gignet unitas
ad natū ⁊ ñ nag;
ē dis ⁊ ñ plures neq;
multiplex ⁊ ñ ē ñ
singularis

Aug ad orosiū. Hec
uolūtate nec neces
sitate genuit pat fi
lū q̄ necessitas ūdō
ñ ē. ūpūre uoluntas
sapiam ñ potest. Igit
pas ūpnabilī sapere
qua ūpnabilī uelle